

Калініченко Аліна Олександрівна,
курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

ЕКОНОМІЧНІ ЗЛОЧИНИ ЯК ЗАГРОЗИ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ

Розвиток сучасної української державності позиціонує економічні злочини як ключову загрозу національній безпеці та одну із найбільших перешкод на шляху розвитку країни.

Сучасні економічні злочини характеризуються складними та витонченими способами і методами їх скоєння, тому однією із головних проблем залишається підвищення професіоналізму й авторитету слідчих підрозділів.

Методика розслідування економічних злочинів обов'язково містить вказівки організаційного характеру, перш за все з тих питань, які тісно пов'язані із загальними методичними вказівками щодо розслідування загалом.

Досить складно для працівників Управління захисту економіки розслідувати злочини у сфері економіки. Зараз дуже різноманітні злочини, вчинені у сфері економічної діяльності. Єдиної методики їх розслідування нема. Однак подібність за низкою ознак, істотних з погляду методики розслідування, дозволяє розглядати їх усіх як криміналістично-однорідну групу злочинів. В основі планування розслідування економічних злочинів – злочинні технології збагачення, що означає вчинення організованими групами комплексів взаємопов'язаних злочинів з використанням легальних форм господарської діяльності, та використання підприємства як засобу злочину.

Основні риси злочинності у сфері економіки, на думку О.Г. Кальмана, полягають у тому, що [1, с. 36]:

- 1) вони вчинюються у сфері легальної і нелегальної господарської діяльності;
- 2) суб'єктами цих злочинів можуть бути і підприємці, й інші особи, які сприяють виконанню господарської діяльності;
- 3) вони завдають економічної, політичної, моральної шкоди суспільству і державі;
- 4) спрямовані на одержання економічної вигоди;
- 5) вчинюються тільки навмисно;
- 6) можуть здійснюватися різноманітними засобами передбаченими чинним кримінальним законодавством.

Злочини в сфері економіки мають здебільшого латентний характер, що зумовлює необхідність застосування можливостей оперативних підрозділів з

використання їхніх сил, засобів і методів [2, с. 265].

Кожен вид планування розслідування економічних злочинів специфічний. Окрім того, є деякі загальні положення, якими потрібно керуватися, складаючи план розслідування економічного злочину. Ці положення називаються принципами планування розслідування і включають динамічність, індивідуальність, конкретність та реальність.

Використання спеціальних знань є спільними рисами у розслідуванні економічних, яке здійснюється через: проведення судових експертиз; ревізій фінансово-господарської діяльності; залучення спеціалістів для участі в процесуальній та іншій діяльності; одержання довідок та консультацій у знавців; витребування та використання документів, які складаються такими особами, під час їхньої службової діяльності; допиту спеціалістів як свідків або судових експертів, якщо вони брали участь у проведенні судових експертиз.

Планування розслідування економічних злочинів – багатоетапний процес, у якому можна виокремити низку загальних структурних елементів. До них належать одержання вихідних даних, визначення завдань розслідування, сукупності слідчих (розшукових) дій (обов'язкове планування щодо проведення ревізій фінансово-господарської діяльності та відповідних експертиз), необхідних для їх вирішення, встановлення черговості, термінів та виконавців намічених дій та заходів, оформлення плану розслідування. Під час планування розслідування, а саме на його попередній стадії, особливе місце відведено прогнозуванню на основі інформаційного забезпечення. Його основною функцією є розкриття тенденції руху економічної злочинності, виявлення основних ознак злочинів та правильне визначення послідовності та вид слідчих (розшукових) дій.

Дослідження даної теми дає змогу зрозуміти, що саме специфіка складу економічних злочинів не дозволяє працівникам Управління захисту економіки миттєво реагувати на їх вчинення. Звісно держава реагує на дані злочини та намагається запобігти їм. Про це говорить створення сайту держзакупівель «Прозоро» та багато інших кроків у цьому напрямку. Проте, я вважаю, що всі дії запобігання економічним злочинам супроводжується виникненням більш інноваційних механізмів вчинення економічних злочинів. Саме тому дана тема є актуальна для досліджень, адже вона є найбільшою перешкодою на шляху розвитку країни.

Список використаних джерел:

1. Громов В.И. Дознание и предварительное следствие (теория и техника расследования преступлений). Москва, 1925. 65 с.
2. Голунський С.А. Криміналістика. Техніка і тактика розслідування злочинів. Москва : Юрид. изд-во НКЮ СССР. 1938. 375 с.
3. Кравчук С.Й. Економічна злочинність в Україні. URL: <http://westudents.com.ua/knigi/116-ekonomchna-zlochinnst-v-ukran-kravchuk-sy.html>
4. Меденцев А.М. Характеристика предмета та умов вчинення злочинів у сфері державних закупівель. URL: <http://www.vestnik->

pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc8/65.pdf

5. Пчеліна О.В. Механізм вчинення економічних злочинів. *Право і Безпека*. 2009. № 4. С. 118–122.

Котляров Сергій Олександрович,
курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ЯК НОВА ПАРАДИГМА РОЗВИТУ ДЕРЖАВИ

На сьогодні ця тема дуже актуальна як в Україні, так і у всьому світі. Адже необхідність розвитку цифрової економіки зумовлює активний розвиток одразу декількох галузей в будь-якій державі. По суті це основа, яка дозволяє створювати якісно нові моделі бізнесу, торгівлі, логістики виробництва, змінює формат освіти, охорони здоров'я, державного управління, комунікації між людьми, а, отже, задає нову парадигму розвитку держави, економіки і всього суспільства.

Питаннями цифровізації економіки займалися багато науковців, такі як: Д. Белла, Дж. Гелбрейта, М. Пората, Д. Тапскотта, Н. Негропonte, Т. Месенбург, М. Войнаренко, Л. Кіт. В своїх роботах вони пропонували різні підходи, визначення та методи впровадження в економічну систему технологій цифровізації.

Еволюційний шлях розвитку економіки показує напрям руху людства, суспільства та власне економіки на перспективу. Проте класична економіка уже не може задовольнити всі потреби суспільства, а тому їй на допомогу приходять інформаційні технології, а економіка, що їх супроводжує, отримала назву «цифрова економіка», яка дуже швидко завойовує світовий інтернет-простір, маючи свої особливості та умови.

Цифрова економіка – це глобальна мережа економічних і соціальних заходів, що реалізуються через такі платформи, як інтернет, а також мобільні й сенсорні мережі. По суті, це модель економіки, що заснована на можливостях, які надають доступ в Інтернет. А це можливості підвищити продуктивність праці, конкурентоспроможність компаній, знизити витрати виробництва.

Також можна почути, що цифрова економіка – це вид економіки, що також називається кіберфізичними системами. Кіберфізичні системи – це системи, в яких є інтегральна взаємодія між віртуальною частиною світу, оскільки ми весь час перебуваємо в певній мірі у віртуальній частини світу, коли ми про щось думаємо, мріємо, дивимося фільми, та фізичної частиною світу – це світ наших матеріальних речей, які нас оточують, транспорт, оточення тощо. Матеріальна частина світу має бути інтегрована з віртуальною, тому що в рамках такого симбіозу і створюється найбільш